

عنوان مقاله:

تاریخچه و طرز رسوب گذاری سنگ های سیلیسی آواری ژوراسیک میانی در جنوب و جنوب غرب مشهد

محل انتشار:

بیست و چهارمین گردهمایی علوم زمین (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فخری هاشمی - گروه زمین شناسی - دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد

رضا موسوی حرمی - گروه زمین شناسی - دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد

اسدالله محبوبی - گروه زمین شناسی - دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

شواهد رسوبی سیلیسی آسفالریت مورد مطالعه باستن ژوراسیک میانی در جنوب و جنوب غرب مشهد برونزد دارد. سنگ های تشکیل دهنده این واحد رسوبی عمدتاً از تناوب کتگومرا، ماسه سنگ و مقدار کمی کل صحنه (سیلتستون و شیل) تشکیل شده اند. ترکیب اصلی صحنه ها را اغلب دانه های کوارتز (دگرگونی، آذری و رسوبی) (بیشتر از 93%) مقدار کمی خرده سنگ های دگرگونی و رسوبی (کمتر از هفت در صد) و مقدار ناچیزی فلدسپات (ارتوکلاز و پلازیوکلاز میکا) (مسکویت و بیوتیت) کلریت، کانی های سنگین و کانی های رس تشکیل می دهند. دیاژنز در طی مراحل اولیه دینی و زمان بالا آمد دید صورت فرآیندهای فیزیکی و شیمیایی آرایش رسوبات را تغییر داده است. فرآیندهای فیزیکی به صورت فشردگی فیزیکی عملکرد که سبب نزدیک شدن دانه ها به یکدیگر، تغییر شکل بیتیل و داکتیل دانه ها، ترک خوردگی و شکستگی شده است. فرایندهای شیمیایی دیاژنز به صورت فشردگی شیمیایی (انحلال فشاری) سیمانی شدم (اغلب سیلیسی و مقدار کمی کربنات و اکسید آهن) دگرسانی (فلدسپاتها برخورد سنگ ها) انحلال (سیلیس و گاهی کلسیت و اکسید آهن) و جانشینی (کربنات کلسیم به جای سیلیس) دیده می شوند. امید است که این داده ها بتواند به درک بهتر تاریخچه دیاژنتیکی صحنه های مشابه در سایر نقاط ایران کمک نماید.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/210326>

